

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 309/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. S., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia „*práva na spravodlivý proces nezávislým a nestranným súdom v primeranej lehote*“ postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 20/03 a jeho rozhodnutím o vzatí do väzby zo 16. augusta 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. augusta 2006 doručené podanie P. S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie svojho základného „*práva na spravodlivý proces nezávislým a nestranným súdom v primeranej lehote*“ postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 20/03 a jeho rozhodnutím o vzatí do väzby zo 16. augusta 2005.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že: „*Na Ústavnom súde Slovenskej republiky týmto podávam návrh na začatie konania o mojej sťažnosti pre zbytočné prieťahy a (určitým spôsobom) aj nečinnosť orgánov OČTK v mojej trestnej veci pod sp. zn. 4 T 20/2003 vedenú na Okresnom súde v Lučenci, proti ktorému zbytočným prieťahom a nečinnosti a iným*

nedostatkom postupe v uvedenej veci môj návrh sťažnosť smeruje. Mám za to, že konaním a postupom (mojim návrhom – sťažnosťou tak) dotknutého Okresného súdu v Lučenci zo sudcov senátu Okresného súdu v Lučenci JUDr. M. G., že tak na základe doterajšieho postupu a konania týmto súdom boli voči a proti mojej osobe porušené základné práva a slobody, upravené v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky a to najmä porušením práva na spravodlivý proces nezávislým a nestranným súdom v primeranej lehote, následne tak i porušením základných práv a slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slov. republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. Čo je zároveň (podľa môjho názoru) v hrubom rozpore s článkom: 7 ods. 5 Ústavy SR, v ktorého znení sa okrem iného uvádza, že základné ľudské práva a slobody každého človeka, garantované platnou medzinárodnou zmluvou (Dohovorom) majú prednosť v zachovaní a dodržaní týchto práv pred zákonmi všeobecnými.

Na základe uvedených skutočností sa potom možno domnievať, že takýto postup a konanie konkrétneho senátu Okresného súdu v Lučenci v trestnej veci vedenej proti mojej osobe (vlastne už od r. 2003) sú v rozpore s tiež aj článkom: 1 ods. 1, 2 Ústavy Slov. republiky.

Slovenská republika deklaruje – uznáva medzinárodnú zmluvu – Dohovor a zasadzuje sa o dodržiavania týchto v celom ich znení. Z konania a postupu konkrétneho senátu Okresného súdu v Lučenci je dostatočne zrejmé a preukázané, že zbytočnými prietiahmi došlo a naďalej tak dochádza k porušovaniu práva na spravodlivý proces v primeranej lehote, tiež k porušeniu práv a základných slobôd voči mojej osobe. A to obmedzením ma na tomto najzákladnejšom ľudskom práve - slobode, vzatím ma do väzby, s najväčšou pravdepodobnosťou nedôvodne. Porušenia týchto práv voči mojej osobe pociťujem, a mám za to, že takýto postup mojim návrhom - sťažnosťou dotknutého senátu Okresného súdu v Lučenci vytvára dostatočný predpoklad a zaujatosti tohto súdu proti mojej osobe. (V tomto konaní sú totiž okresným súdom proti mne skreslené a rôzne zmanipulované dôvody väzby a iné „tvrdenia“) a preto žiadam ústavný súd o zrušenie uznesenia, z ktorého obsahu sú ako dôvody väzby použité, tvrdenia, skutočnosti z čoho sa na mne určitým spôsobom vykonáva nezákonná väzba. Z čoho pociťujem porušenia základných práv a slobôd obmedzením ma na týchto na podklade zmanipulovaných dôvodov

v môj neprospech a preto žiadam o prepustenie na slobodu a aby konanie pred súdom pokračovalo na slobode. (...)“

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom zo 14. septembra 2006, aby odstránil nedostatky svojho podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy pripojil splnomocnenie pre jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom.

Sťažovateľ uvedenú výzvu prevzal 18. septembra 2006, na túto však do dnešného dňa vôbec nereagoval.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa

na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu na odstránenie nedostatkov svojho podania v stanovenej lehote nereagoval.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepripojil splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom a nepožiadaval ani o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2006